

NEWSLETTER

elokuu 2011

Elokuu alkoi ja loppui ennekuin ehti kissaa sanoa. Koulut käynnistyivät, ratsastuskausi starttasi sekä elokuussa loppui kesän kilpailukausi osaltamme. Elokuun puolivälissä hellittivät vihdoin koko kesän ”piinanneet” helteet, on paljon mukavampi tehdä töitä, ratsastaa tai vaikka laiskotellakin kun ei ole koko ajan tukahduttavan kuuma. No, jokunen kuukausi eteenpäin niin jo taas palellaan jo odotetaan ensi kesän lämpimiä. Ihminen ei taida olla tyytyväinen koskaan.

Syyskauden ratsastukset

Tasaisesti on nytkähtänyt liikkeelle syyskausi. Mukavasti olemme saaneet täydennystä porukkaan uusista ratsastajista sekä pienen tauon jälkeen uudestaan jatkaneista. Kun viime talven ratsastajista liki kaikki ovat taas kesän jälkeen jatkaneet, niin saamme opetuskäyttöön varatuille hevosille sopivasti liikettä. Niitähän on nyt yksi enemmän kuin viime kautena.

Uutena opetushevosena on aloittanut paluumuuttaja Veera-tamma. Moni muistaa sen erittäin herkkänä ja jopa hieman liian kuumana. Mutta vuoden aikana se on selvästi viisastunut, eikä enää hötkyile liiaksi. Varmasti myös vaikuttaa se, että ratsastajamme ovat kehittyneet siitä kuin viimeksi Veeraa kokeilivat. Tamma vaikuttaa tyytyväiseltä ja myös niin ikään sen vakiokseen saaneet ratsastajat.

Leuka rintaan ja kohti uusia pettymyksiä, osa 2

Elokuun ensimmäinen kisareissu suuntautui Ypäjän kisaviikolle. Siellä kilpailaan kokonainen viikko yhteen putkeen kenttä-, este- ja kouluratsastuksessa. Koulukisoja käytiin yhtä aikaa neljällä eri radalla ja samaan aikaan ratkottiin mm. ponien SM-estemitaleita derby-kentällä. Hulinaa riitti joka suuntaan.

Asuimme kisapaikalta reilun kilometrin päässä vanhan ystäväni Jukka Rantasen tallissa. Joten hälinä ei meitä häirinnyt. Kävelyä tuli tosin harrastettua paljon kun kentän ja tallin väliä joutui rampaamaan monesti päivässä.

Ratoina meillä oli tällä kertaa helppo-A tason luokkia, kaikissa maksimi määrä lähtijöitä. Lauantaina kerrankin onnistuimme ilman suurempia virheitä ja niinpä menimmekin luokan kärkeen. Kilpailu jatkui meidän suorituksemme jälkeen vielä pari tuntia, joten saimme jännittää

kestäkö johto. Kestihän se ja pääsimme kuitaamaan koulu-uramme ensimmäisen sinivalkoisen ruusukkeen. Hip hurraa!

Sunnuntaina sitten tuli parin pienen virheen lisäksi TAAS meikäläisen perusmunaus eli radan unohtus. Kyllä hävetti. Mutta muutoin tuomarit pitivät suorituksestamme ja sijoituimme silti toiseksi 0,8% voittajalle hävinneenä.

Ypäjän reissun tuloksena siis voitto ja kakkossija. Tähän voisi tottua.

Kuva: Daphne kunniakierroksella Ypäjän voittoisan luokan jälkeen.

Harjun kilpailut

Elokuun viimeisenä viikonloppuna olimme sitten tämän vuoden viimeisissä kilpailuissa Harjussa Virolahdella. Siellä on suuri maatalousoppilaitos, jossa koulutetaan mm ratsastuksenohjaajia ja hevostenhoitajia. (<http://www.harjunopk.fi/>)

Idyllinen kartanomiljö, jossa on kauniita hyvässä kunnossa olevia vanhoja rakennuksia vaikka

kuinka paljon. Hevosten tallit ovat hienoja ja muutenkin olosuhteet loistavat. Vain taas kerran pitkät etäisyydet tuntuivat rasittavilta, tallilta oli mm kilometrin matka todella rankkaa ylämäkeä kilpailupaikalle. Hyötyliikuntaa tuli taas harrastettua.

Daphne kulki jälleen hyvin, pieniä rikkeitä mahtui matkaan mutta ei mitään emämunausta. Perjantaina olimme luokassa viidensinä (pist 64%) ja lauantaina kuudensina (66%). Näin siis pääsimme kartuttamaan taas rusettivarastoamme molempina päivinä.

Kun on vain yhden hevosen kanssa matkassa ja oma startti iltapäivällä, on ikävää odotella koko päivä omaa vuoroa ja yrittää pitää virettä yllä. Sitten oman ratsastuksen jälkeen saa vielä odotella pari tuntia, että luokka loppuu ja selviää menikö moni ohi vai selvisikö palkinnoille. Eli yhtä hermostuttavaa odottelua valtaosa ajasta. No, ensi kesänä pitäisi olla vähän enemmän tekemistä matkassa kun Nemea, Jasu ja Emmi osallistuvat kisoihin, tai näin toivotaan.

Ihan tyytyväisenä voimme olla kuluneeseen kauteen. Neljä sijoitusta neljässä viimeisessä startissa osoittavat, että Ninni Pölösen opit alkavat pikkuhiljaa näkyä meissä myös tuomareille. Ja kun on alla Daphnen kaltainen superlaadukas hevonen, niin leuhka on päästellä hienoa ravia radalla.

Nyt alkavalla harjoituskaudella on vain kerta kaikkiaan saatava vihdoon laukanvaihdot kuosiin, jotta voimme kunnolla siirtyä vaativiin luokkiin ensi kesänä.

Suden hampaissa

Tiesitkö mikä on sudenhammas hevosella?

Sudenhampaaksi sanotaan osalle hevosista yläleukaan poskihammasrivin alkuun puhkeavaa pientä hammasta. Se voi olla terävä ja painaa poskea ja kuolain usein osuu siihen ja aiheuttaa jopa kipua hevoselle.

Siksi se tuleekin poistaa. Toimenpiteenä se on helppo, koska niillä on useimmiten varsin pienet juuret. Poikkeuksiakin tietysti on. Poistoa varten hevonen on rauhoitettava (niin kuin meikäläinenkin hammaslääkärissä).

Kuva: Jasun sudenhammaat

Kolmivuotiaalta Jasulta Tiina poisti sudenhampaat. Se on ollut hivenen hankalampi ratsastaessa vasemmalta, jossa olikin tuon kuvan suurempi hammas. Toimenpide rauhoituksineen kesti noin 15 min. Jasu tosin torkkui pois rauhoitusta paljon pidempään.

Ratsastus urheilua vai ei?

Oulunsalon ammattikorkeakoulun tutkimus pyrki vastaamaan kysymykseen onko ratsastus urheilua vai pitsinnypläystä.

Ratsastajathan vastauksen tietävät mutta monet muiden lajien edustajat sekä liikuntapäätäjät tuntuvat usein aliarvostavan tätä "tyttöjen" lajia.

Tutkimuksessa mitattiin koejoukolta sykettä sekä kalorinkulutusta ratsastussuoritusten aikana. Koehenkilöt olivat normaaleja eritasoisia tuntiratsastajia.

Tenniksen ja koripallon peluu tai vaativa pyöräily kuluttavat suurin piirtein saman verran energiaa kuin ratsastustunnin aikana ratsastajalta kuluu (513 kcal/h).

Sykkeet ratsastajilla välillä 101-174 lyöntiä minuutissa, keskisykkeen ollessa 139.

(Huom! Myös meillä pari kokeneinta ratsastajaamme kerran kokeili sykemittarilla ratsastustunnin aikana, ja molemmilla maksimisyke oli tunnin aikana käynyt 170 paremmalla puolella)

Tulokset tarkoittavat sitä, että ratsastus asettuu kohtalaisen kuormittavaan kestävyysliikuntaan. Ratsastamalla 2-3 kertaa viikossa voi siis kuntoaan nostaa. Yksi kerta kestävyysliikuntaa viikossa ei riitä kunnan nostamiseen, joten jos ratsastat kerran viikossa on tehtävä myös muuta liikuntaa.

Joka tapauksessa nyt on viimeistään toteennäytetty, että ratsastus on urheilua!

Linkki tutkimukseen [tästä](#)

Näin on saatu jälleen yksi kesä loppumetreille ja valmistautuminen syksyyn ja talveen alkaa. Toivotaan että lunta ei tule yhtä paljon kuin parina edellisenä talvena. Mutta ennen lunta nautitaan näistä viimeisistä kesäkeleistä, nytkin tätä kirjoittaessa ulkona on +23 ja aurinko paistaa!

Hyvää loppukesää kaikille!

www.perriertalli.fi